

ФЕНОМЕН СУЧАСНОГО ВИБОРЦЯ

Мальчев Богдан
студент спеціальності
«Публічне управління та адміністрування»
Таврійського державного агротехнологічного
університету імені Дмитра Моторного, Мелітополь

Загальне виборче право - велике досягнення багатьох сотень кровопролитних революцій, повстань і громадянських воєн. Саме воно зробило сучасний світ таким, яким ми звикли бачити його зараз. Демократія – стала основою будь-якої прогресивної країни. Всі країни Великої сімки [1] – демократичні, на думку більшості сучасних політологів, економістів і філософів, саме демократія є основою високого рівня життя, а значить і розвиненого постіндустріального суспільства.

Виборна влада – одна з головних ознак демократії. Ми обираємо президента, депутатів Верховної ради і міського голову. Саме від виборця залежить те, кого ми виберемо на ключові державні пости, а значить, і те, на який шлях стане наша країна. Це ідея демократії, це її принцип - це те, за що проливали кров революціонери на протязні віків

З розвитком суспільства, культури [7] і технологій, диджиталізації і цифровізації еволюціонує і політична кон'єктура, яка сьогодні і формує феномен сучасного виборця.

Вектор розвитку будь-якої демократичної країни залежить від виборця, будь-якої тоталітарної, від настроїв громадян і обставин, які змушують тоталітарні режими прислухатися до народних настроїв. Настрої громадян завжди знаходять відгук у режиму, яким би він не був жорстоким, режим

завжди буде бояться народного гніву, це означає, що він буде потурати народним бажанням, нехай навіть прихованим і не зрозумілим для самого народу.

Тоталітарні режими, схожі на напів-демократичні режими, не дивлячись на всі протиріччя, які може викликати це твердження, важливо розуміти, що і в тому, і в тому випадку, режим – популістський, що підкоряється народним бажанням і прагненням, однак в тоталітарному режимі, бажання народу виявляються не шляхом голосування, а скоріше адміністративно-командним шляхом. Шляхом, який на підставі статистичних даних, роботи спецслужб і просто логічних висновків владних еліт, виявляє прагнення і таємні бажання народних мас, які уважно бере до уваги кожен розумний диктатор, адже саме від задоволення бажань «виборців» і залежить «успішність» та тривалість перебування при владі тоталітарного правителя.

Дослідження виборчої кон'єктури завжди залишаться актуальними, а зокрема, феномен сучасного виборця. В одному випадку, народні маси можуть в єдиному пориві привести політика на вершину Олімпу влади і впливу, в іншому випадку, все той же народ може відкинути політика, позбавити його будь-якої надії на успішне сходження на політичний Олімп.

«Кожен народ має той уряд, який він заслуговує» [2] - так висловився французький дипломат Жозеф де Местр, під час поїздки на південь Російської імперії. Спостерігаючи, бідність селян, відсталість Росії, він писав: «На людину дивилися як на абстрактну істоту, однаково в усі часи і в усіх країнах, і для цього нереальної істоти складала настільки ж нереальні проекти державного устрою; тим часом як досвід доводить найочевиднішим чином, що будь-яка нація має той уряд, якого вона заслуговує, і що всякий проект державного устрою - не більше ніж похмура фантазія, якщо вона не знаходиться в повній гармонії з характером нації ».

Народ – єдина спільність, яка населяє країну [3], по суті є її власником в більшій мірі, ніж будь-який авторитарний режим, адже саме ми, своїми настроями і бажаннями, задаємо вектор, в якому буде рухатися країна. Адже кожен політик за своєю суттю популіст, а популізм – це потурання народним бажанням, заради обрання, а потім і перебування при владі.

Однак популізм, за своєю природою не є проблемою, проблема полягає в економічній і політичній безграмотності сучасного виборця, в архаїстичних уявленнях про роботу держави, економіки і функціонування демократичного громадянського суспільства.

Політична некомпетентність проявляється в повному нерозумінні сутності держави, її структури та принципів роботи. Це можна бачити в найпростіших речах, в нерозумінні розподілу функцій між гілками та інститутами державної влади, їх ролі та компетенції. Однак сучасні політичні сили користуються цим, щоб давати неправдиві обіцянки. Вони активно ведуть популістським риторикою, яка виглядає набагато привабливіше раціональних і компетентних заяв. Таким чином проявляється найстрашніша проблема – бич української демократії – економічний популізм, який, на

відміну від політичного, має реальні наслідки та впливає на економічний розвиток країни.

Підвищення середньої мінімальної заробітної плати [4], пенсій та соціальної допомоги – без об'єктивних економічних причин є популізмом, який призводить до економічної стагнації і гальмування дійсно важливих економічних реформ. Державна еліта, так само, як і претенденти на роль головного класу після чергових виборів завжди виберуть популістські реформи, які нібито будуть підвищувати середній рівень життя. В країні, де най об'єктивнішим показником зростання економіки і добробуту, на думку більшості політиків та населення, є середня заробітна плата та рівень інфляції, а не рівень іноземних інвестицій, зносу виробничих фондів чи обсяг зростання виробництва продукції з високою доданою вартістю.

Однак проблема залишається – популізм, вона актуальна і для демократичних і для тоталітарних режимів, адже всякий правитель боїться революцій і бунтів і робить все, щоб запобігти революції під час своєї каденції.

Проте, популізм важлива частина будь-якої виборчої компанії. Що б донести ідею, зробити її популярною необхідно залучитися підтримкою виборця, дати йому те, що він хоче, в цьому і полягає сутність політичної демократії. Однак все інше, в руках виборця, саме від самосвідомості, політичної та економічної компетентності виборців залежить майбутнє України, так як політична кон'юнктура завжди змінюється з настроями виборців, в цьому і є суть демократії. Ми завжди обираємо наше майбутнє, навіть коли ми не розуміємо цього і не віримо в це.

Становлення демократії в Україні відбувається вже 30 років, але за цей час наша країна отримала значимих результатів у своєму розвитку. Однак, Україна, в останні роки демонструє суттєві зміни в суспільній свідомості, освіті та науці. У школах вводиться вивчення економіки, в університетах економічні спеціальності вже багато років є найпопулярнішими [5], економічні конкурси та турніри – атрибут сучасної освіти, а кури фінансової грамотності незабаром і зовсім стануть обов'язковими в старших школах [6].

Популізм, буде завжди, проте виборець майбутнього повинен відрізнити популізм від обіцянок, порожні, що не належать до контакту проблеми гасла відрізнити від гасел реальних, підкріплених компетенцією оратора. Це обов'язкова умова успіху нашої країни у внутрішній і зовнішній політиці, фактор, який буде вирішальним в становленні процвітаючої незалежної України. Ми стоїмо на вірному шляху, однак, стояти недостатньо, треба зробити кроки на шляху процвітання.

Висновок. Отже, демократія важливий елемент будь-якої розвиненої держави. Саме демократія здатна забезпечити багатолітнє процвітання. Однак важливо розуміти ризики демократичного устрою, ті небезпеки, які він може нести в собі.

Феномен сучасного виборця полягає в тому, що його немає, адже в основах його лежить популізм – давнє явище, яке переслідує людство з самого зародження. Від найжорстокіших, до найдемократичніших держав,

популізм набував різні форми, даючи владу тому, хто не гідний її, а іноді, даючи владу найкращим представникам нашого виду.

Список літератури

1. G7 [Електронний ресурс] / Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/> (дата звернення 12.10.2020 р.).
2. Каждый народ имеет то правительство, которое он заслуживает [Електронний ресурс] / Режим доступу: <https://cityu.su/> (дата звернення 12.10.2020 р.).
3. Народ [Електронний ресурс] / Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/> (дата звернення 12.10.2020 р.).
4. Кабмин повысил зарплаты бюджетникам [Електронний ресурс] / Режим доступу: <https://finance.liga.net/> (дата звернення 12.10.2020 р.).
5. Вступительная кампания 2020: в МОН назвали самые популярные специальности и вузы [Електронний ресурс] / Режим доступу: <https://nv.ua/ukraine> (дата звернення 12.10.2020 р.).
6. В украинских школах введут уроки финансовой грамотности и налоговых знаний [Електронний ресурс] / Режим доступу: <https://politics.segodnya.ua/> (дата звернення 12.10.2020 р.).
7. Nesterenko O., Oleksenko R. Social philosophical reflection of the individual legal education philosophy as the basis for the democratic society functioning // Humanities Studies. – 2020. – №. 4 (81).